

Софийският международен конкурс „Лирични гласове“ ражда нови звезди

Музата на Евтим Евтимов – поетесата Романьола Мирославова, е основен двигател на конкурса

Романьола Мирославова, Светла Тотева и Петя Стефанова

От четири години в София се провежда международният поетичен конкурс „Лирични гласове“. В него редовно участват поети от различни страни, както и едновременно утвърдени и неизвестни творци от България. От 2012 г. насам лауреати на Голямата награда станаха Маргарита Петкова, Ана Александрова и Евстати Бурнаски.

Тази година най-високото отличие от конкурса за пръв път отиде при един все още недостатъчно известен, но безспорно ярък и оригинален поет – Петя Стефанова, за която в бъдеще със сигурност ще чуваме. Журито, с председател Евтим Евтимов, отлични талантиливата поетеса от Тетевен за стихотворенията ѝ „Скитникът“ и „Тишина“. Петя Стефанова посвети наградата на съпруга си Николай, който, според собственото ѝ признание, бил нейният стимул за творчество: когато я ядосвал най-много, тя създавала най-хубавите си стихове. В тазгодишния конкурс взеха участие 25 автори от 12 страни и близо 300 от България. Но по мнение на журито творбите на българските участници са били много по-силни

и запомнящи се. По тази причина само със специални награди бяха отличени трима чуждестранни поети

Ето двете стихотворения, донесли Голямата награда на Петя Стефанова.

Тишина

Сред намърморената тишина
момчето си събра багажа.
А майка му – останала сама,
не знаеше какво да каже.
Продъниха се всички светове,
а пръстите се чупеха, присвити;
и сиви бяха дни и цветове,
очите ѝ угасваха изтрити.
Сама до прага, сам – сама
му махна и приседна кротко.
Тя беше майка и жена,
раздялата я сви на топка.
Остана. Дни и времена
принадлежаха ѝ до края.
Но бе самичка. Сам – сама
в помръкналата бяла стая...

– Лучано Тараско (Италия), Людмила Чебишева (Русия), Мубера Исакович (Босна и Херцеговина). За сметка на това се наложило в раздела за български автори трите награди да бъдат дублирани. Двете първи награди отидоха при Елисавета Шапкарева (София) и Мария Панайотова (Ямбол). Втори награди получиха Даниела Йорданова (Севлиево) и Станислава Немска (София). Трети награди журито присъди на Рени Митева (Мездра) и Светла Гунчева (Бургас).

Инициатор и главен двигател на конкурса е поетесата Романьола Мирославова, самата тя носителка на много български и международни отличия. Съорганизатори са Съюзът на българските писатели, Столична библиотека, Сдружението на софийските читалища, НЧ „Н. Й. Вапцаров – 1922“, издателства и др.

Пламен Тотев

Скитникът

Той е самотен, жаден за любов скитник.
С побелели страни от дълго очакване.
Никой не го посреща, никой не пита,
дали го болят надеждите смачкани.
Той е вибрация в ада на празното,
замлъкнало ехо в дома си напуснат.
Дали я обича, или вече я мрази,
дълбае сега във своите чувства.
Не я обвинява. Тя ражда жаждата.
Нейната липса отваря пътища.
Любовта е онази фатална проказа,
по-заразна от чума, иначе – същата.
Суморено сърце ще прекрачи във нищото –
в безизходни каньони, до болка корави.
Пустошта ще го глътне – горд и отприщен,
пътят назад, към дома си, забравил.
Внимателно ще си избере лобно място,
ще лежи примирено –
и самотен, и ничий.
А небето над него
ще е толкова тясно –
благодарен за нея,
и оттам
ще обича.